LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur Nr 1 våren 2024

Livgardets kamratförenings avtackade den avgående chefen Livgardet överste Stefan Nacksten.
Foto: Emma Jaans-Nord

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings tidskrift
Nr 1 - våren 2024 - Årgång7
Redaktör
Heléne Kindström
Ansvarig utgivare
Håkan Hedlund

Innehåll:

Ordförande	**s 2**
Överlämningsceremoni chefen Livgardet	**s 3**
Gustaf Dufberg har tagit över som chef Livgardet	**s 4**
Livgardist blev årets äventyrare	**s 5**
Ett fytioårsjubileum	**s 6**
Livgardets subalternkårs resa till Polen,	**s 10**
Brodern har hittat hem.	**s 15**
Livbat om statsbesöket från Danmark.	**s 16**
Verksamheten på militärbataljon.	**s 17**
En regementsstad i förändring.	**s 18**
8:e kompaniets vht.	**s 19**
De nordiska Livgardena	**s 26**
Brigadanpassad bataljonsövning.	**s 27**
Vässade och fördiga för krigsplacering.	**s 27**
Militärmusik till häst.	**s 28**
Prototyp för hjälm klar.	**s 29**
Swedint utbildar officerare i NATOS planeringsmetod.	**s 31**
Vi önskar en fin sommar!	**s 32**

Styrelsen

Ordförande:	Håkan Hedlund
Vice ordf:	?
Sekreterare:	?
Vice sekr:	Urban Forsberg
Skattmästare:	Tommy Forsberg
Materielförv:	Stefan Appehl
Info och webb:	?
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Redaktör:	Heléne Kindström
Ledamot	Lars Wikström

Bästa kamrater och vänner till Livgardet!

Nu står vi på tröskeln till årets sommar och kan blicka åter på det gånga halvåret: Och vilket halvår - Sverige har lämnat en över 200 år allianslös epok och blivit medlem i Nato! Det förändrar Sveriges säkerhetspolitik i grunden och kommer påverka Försvarsmakten och därigenom Livgardet.

Det kommer bli intressant att följa denna utveckling för kamratföreningen, och ett viktigt forum att ta del av den utvecklingen kommer säkert artiklar i ”Livgardisten” vara.

I detta nummer beskriver vår nye regementschef, överste Gustaf Dufberg, sina tankar. Föreningen var med och avtackade den avgående överste Stefan Nacksten och gratulerade Gustaf vid chefsbytet på Granhammar den 27:e mars.

En aspekt av Natomedlemskapet är onekligen att utlandsstationeringar kommer bli en återkommande och naturlig del av en befattning i Försvarsmakten oaktad tjänstgöringskategori.

Det berörde den ställföreträdande personaldirektören, kommendör Fredrik Peedu, på ett målande sätt vid årsmötets föredrag. Livgardets verksamhet kommer som en följd av bli mer ”Nato” och Livgardister kommer tjänstgöra i nya format: i Livgardesbrigaden, Natostaber, Natos ”centres of exellence”, flera militärpolisenheter m.m. och det på nya platser:

I Finland, Norfolk (USA), i de baltiska länderna och på andra orter.

Det medför att även vi i Livgardets Kamratförening måste analysera, diskutera och eventuellt utveckla vårt föreningsliv och aktiviteter.

Som ”mat för tanken” kan det omfatta att ”Livgardisten” ökar i betydelse för en gemensam berättelse, nya geografiska förenings ”klubbar” för gemenskap på plats, ökat antal soldater med längre tjänstgöringstider med önskemål om bibehållet kamratskap med regementet. Eller inte!?

Den nya styrelsen vill framföra ett tack för förtroendet och ska efter bästa förmåga arbeta till den därtill kopplade förväntningen att verka för Kamratföreningens bästa.

Ställföreträdande personaldirektören Fredrik Peedu på årsmötet.
Foto: Heléne Kindström

Jag vill samtidigt tacka de avgångna styrelseledamöterna för deras engagemang, jag vill även tacka Dig som medlem i föreningen där många är engagerade i våra aktiviteter. Vi hade fullt hus med 25 medlemmar på Livgardeslunchen där överstelöjtnant Joakim Paasikivi pratade om kriget i Ukraina.

Nästan 50 kom på årsmötet och förutom föredraget beskrivet ovan valdes även överstelöjtnant Leif Ölmeborg förtjänstfullt till hedersmedlem i vår förening.

I skrivande stund ser anmälningsläget även gott ut för årets andra Livgardeslunch den 16 maj där bataljonspastor Lisa Moberg ska prata om det psykologiska försvaret. Därtill kommer bland annat årsklassens utryckning, 6:e juni med festtåg, gardesutbyte genomföras under tryckningstiden: så det får vi återkomma med i årets andra nummer.

God läsning och en riktigt god sommar tillönskas!

Håkan Hedlund
Ordförande

ÖVERLÄMNINGSCEREMONI CHEFEN LIVGARDET

– Det är med glädje som jag återvänder hem till Livgardet och antar det viktiga och stora uppdraget att leda Livgardet, sade överste Gustaf Dufberg när han tog över som chef efter överste Stefan Nacksten under en ceremoni den 27 mars.

I den snåla marsvärmen samlades stora delar av Livgardets personal på helikopterplattan i Kungsängen tillsammans med anhöriga och samarbetspartners för att delta i ceremonin där chefskapet för Sveriges finaste och äldsta regemente lämnades över från Stefan Nacksten till Gustaf Dufberg. Avgående och pågående chef höll tal, liksom arméchef Jonny Lindfors. Samtliga talare påtalade det mycket allvarliga omvärldsläget, som blir sämre hela tiden. Ett läge som försvarsberedningen kallar allvarstider. Ett läge som kräver att vi är beredda att slåss med det vi har, här och nu, som Gustaf Dufberg uttryckte det. I den allvarstyngda kontexten genomfördes ceremonin enligt tradition med fanvakt ur Livkompaniet och standarvakt ur Livskvadron.

Arméns musikkår framförde bland annat Svea Livgardes marsch, Livgardets dragoners marsch och Arméns paradmarsch.

Arméchef Jonny Lindfors mötte nyligen Gustaf Dufberg i rollen som brigadchef under Natos övningsserie Steadfast Defender norr om Kautokeino i Finland och konstaterade att krutdoften knappt lagt sig nu när Gustaf med vitala erfarenheter som brigadchef tillträder sin nya befattning.
– Livgardet har en unik roll, Livgardet är äldst, Sveriges äldsta förband, som alltid varit viktigt för Sverige, är viktigt för Sverige, viktigt för kungen, regeringen och för armén. Livgardet är en kärna i arméns själ skulle jag vilja påstå. Äldst och bevakar den del av Sverige som är viktigast för nationen, sade Jonny Lindfors och avslutade med att återknyta till säkerhetsläget och vad det kommer att kräva av Livgardets nya chef:
– Kraven kommer vara mer – snabbare, och du har det ledarskapet som krävs. Det här kommer att bli riktigt bra.

Foto: Caitlin Qvist

Foto: Emma Jaans-Nord

GUSTAF DUFBERG HAR TAGIT ÖVER SOM CHEF FÖR LIVGARDET

Livgardeskamrater!

den 27 mars tog jag befälet över Livgardet och över Kungsängens garnison efter överste Stefan Nacksten. Det senaste året har jag varit brigadchef i Boden och dessförinnan chef över Swedint under två år och ställföreträdande regementschef över Livgardet i tre år. Därmed har jag relativt god insikt i Livgardets verksamhet när jag nu har glädjen att komma hem igen.

Att få förtroendet att leda ett av Sveriges största, och definitivt äldsta, förband är hedrande. Många har frågat mig hur det känns och då svarar jag ”STORT”. Livgardet i sig är stort liksom garnisonen. Livgardets olika delar spänner över stor bredd.

I Försvarsmakten ställs vi tillsammans inför stora utmaningar när krigsorganisationen växer och bli större. I tider av stora omvälvningar är det stora värden som står på spel. Som del av Nato går vi också in i en större solidarisk gemenskap. Ytterst handlar det om vår frihet och rätten att själva bestämma hur vi vill leva våra liv – större kan det inte bli!

Vid mitt tal den 27 mars talade jag om behovet av beredskap. Jag gjorde det utifrån att vi (Nato) befinner oss i den alvarligaste säkerhetspolitiska krisen som någon nu yrkesverksam har upplevt.

Ryssland har genom sitt angrepp på Ukraina (2014) utmanat den säkerhetsordning som skonat Europa från mellanstatliga krig sedan 1945.

I sämsta fall befinner vi oss inte bara i en säkerhetspolitisk kris utan i förkrigstid . Allt beror på:

1. hur kriget i Ukraina avlöper
2. Rysslands styrkeuppbyggnad och ambition att utmana Nato samt
3. vår (Natos) förmåga att avskräcka från angrepp.

Om vi (Nato) misslyckas i att avskräcka kommer vi övergå till att solidariskt försvara alliansens hela territorium. Det är i den kontexten som vi alla måste bidra till vår gemensamma beredskap att möta det oförutsägbara. Jag avser inte åtgärder som begränsar den enskildes frihet och fritid. Återhämtning efter perioder av hög arbetsbelastning med tid med familj och vänner samt tid för fritidsintressen är viktigt för att få balans i livet och för att kunna vara stark på jobbet. Den beredskap som jag avser gäller planer (hur), materiel (med vad) samt mental beredskap (vilja).

Men kanske viktigast av allt – behandla varandra med respekt och bygg starka kamratband i vardagen för om, eller i värsta fall när, avskräckningen misslyckas och vi ska försvara oss och vår frihet då har vi bara varandra att förlita oss på. I byggande av starka kamratband är även Livgardets kamratförening en viktig aktör. I föreningen samlas vi i en gemensam ambition att förena gamla och unga, oavsett personalkategori.

Jag uppmanar alla intresserade att läsa Försvarsberedningens rapport som överlämnades till Regeringen den 26 april. Försvarsberedningen står samlat bakom rapporten och för Livgardets krigsförband skulle en utveckling i rapportens riktning innebära ökade krav på förbandsproduktion.

I en växande krigsorganisation kommer det behövas fler militärpoliser och det kommer behövas fler säkerhetsförband. IB 1 (Första infanteribrigaden eller Livgardesbrigaden som den ofta omnämns) har vi börjat bygga. Exakt innehåll är ännu oklart men det lutar mot att den bland annat ska innehålla tre motoriserade infanteribataljoner. Försvarsberedningen vill att vår brigad i allt väsentligt ska vara klar 2030 – dit är det bara sex år.

Livbataljonen, tillsammans med Försvarsmusiken, kommer även fortsättningsvis svara för statsceremonier i fred och ha viktiga krigsuppgifter vilka måste övas i fred. Även krigsförbandet Militärbasen måste utvecklas.

Militärbasen är avgörande som stödjepunkt för övriga krigsförband vid aktivering, mobilisering och operationer. Men, observera att Försvarsberedningens rapport inte är ett försvarsbeslut, det får vi vänta ännu ett tag på.

I april genomfördes det operativa seminarier med våra systrar och bröder från de danska och norska gardesförbanden. Det kan konstateras att vi har liknande uppgifter och utmaningar och enligt de rapporter som jag fått från Livbataljonen så var det väl investerad tid att byta erfarenheter med våra skandinaviska gardesvänner.

Under försommaren kommer det traditionella Gardistutbytet gå av stapeln och jag hoppas att då få tid att träffa våra gäster.
Fler och större krigsförband kräver ordning på krigsmaterielen, fler mobiliseringsförråd men även en utvecklad infrastruktur i Kungsängen och vid Kavallerikasern.

Min förhoppning är att Försvarsstabens Infrastrukturavdelning, som nu leds av överste Nacksten med god insyn i Livgardets behov, kommer kunna ge oss just de stöd som vi behöver.

I detta sammanhang vill jag också tacka Stefan för överlämning av chefskapet och önska honom lycka och välgång i hans nya ämbete.

Slutligen - Det kan synas märkligt att samtidigt som Försvarsmakten får historiskt mycket pengar så kommer det krävas både återhållsamhet och förtänksamhet.

I princip finns inga reserver, varken hos Arméchefen eller hos Överbefälhavaren, på anslagsposten Förbandsverksamhet (1.1.1) utöver det som är budgeterat för planerad verksamhet varför chefer på alla nivåer måste tänka efter före.

Med dessa ord önskar jag alla Livgardeskamrater en skön och stärkande sommar!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR

Gustaf Dufberg, överste
regements- och garnisonschef

LIVGARDIST BLEV ÅRETS ÄVENTYRARE!

Foto & text: Försvarsmakten

Safat, Swedish Armed Forces Adventure Team, som vann VM i adventure racing i Sydafrika förra året har fått ytterligare en utmärkelse. På Adventure Academy Film Festival utsågs de till Årets äventyrare.

Utmärkelsen Årets äventyrare startade 2005 och utser varje år vinnare för enastående prestationer inom begreppet äventyr. Priset består av äran och erkännandet av bedriften.

–

De fyra vinnarna fick motta priset med motiveringen:
”I en allt mer turbulent omvärld har Team Safat visat en beundransvärd förmåga och återigen lyckat med bedriften att under mycket äventyrliga förhållande och i konkurrens med 108 multisportlag från hela världen klarat av att navigera, vandra, paddla och övervinna Sydafrikas utmanande natur så pass bra att man återtog världsmästartiteln i den tuffaste av alla tuffa tävlingar. De har visat enastående mod och uthållighet i sina bedrifter under det 800 km långa äventyret i mycket krävande terräng, omväxlande hetta och kyla och minimalt med sömn”.

– Vi är ett team på fyra som representerar Försvarsmakten och delar utmärkelsen med hela myndigheten som är med och stöttar oss, säger John Karlsson.

ETT FYRTIOÅRSJUBILEUM - 4:E BEREDSKAPSSVADRON 1984

Text och bild: Lars Odruo och Johan Rizell

Bilden ljuger något. Vi hade inte M90 utan m/59.

Lars Odrup berättar:
Tidigare, 1983, hade 4.beredskapskompaniet hört under I 1/Fo 44 och bara bestått av två beredskapsplutoner men vid årsskiftet 83/84 beslöts att K 1 (då kallat LGD – Livgardets dragoner) skulle ta över uppgiften och då utökat till fyra beredskapsplutoner.
Chef för beredskapsskvadronen blev major Johan Rizell, LGD.

Vårt skvadronsmärke avsågs bli 4.skv traditionella gul-blå men med tanke på plutonernas uppgifter och behovet av diskretion beslöt mj Rizell att verka för ett mer ”fältmässigt” märke med grönt och svart.

Skvadronen 1984 bestod alltså av fyra beredskapsplutoner och som tidigare med uppgift att skydda riksledningen och infallsportar inom Stockholms län. Grunden var alltså redan lagd och några av oss, bl a Hans Forsström, Michael Svantesson som plutonsbefäl och Christer Hellström som fortsatte som adjutant.
C 2.berplut var Andreas Tydén med Mikael Löfberg och Lars Kinnander, vid 3.plut fanns bland annat Leif Svensson. Berndt Grundevik chefade över den släpande 4.berplut.

Plutonernas inryckning skedde i mars vilket gjorde att vi skulle svara för det glapp som uppstod när de ordinarie åldersklasserna ryckte ut i maj. Gruppcheferna hade redan ryckt in januari och hade drillats i stridsteknik.

Plutonerna var ganska tungt beväpnade och fick efter hand allt mer avancerade uppgifter.
Varje pluton disponerade 4 ksp 58, 4 grg m/48 C, handgranater, pansarskott 68 plus mängder av finkalibrig ammunition. Ammunitionen transporterades på varje plutons terrängbil 30.
Bland den mer ovanliga utrustningen fanns skarpa autoinjektorer och morfinsprutor om läget skulle bli mer skarpt än brukligt.

En person som verkligen stöttade skvadronen och hjälpte oss att få den materiel vi behövde var övlt John Drakenberg, C sekt 1, fostaben. Stort tack så här i efterhand.

Plutonerna genomförde ganska många skarpa uppgifter under detta år och frågan uppstod tidigt vilka uppgiftsställningar som var lämpliga. Efter åtskilliga diskussioner, bl a med skvadronchefen Johan Rizell och Stockholms kustartilleriförsvar (SK) enades om att ”Bevaka” generellt vore lämpligast.
Bevaka innebär Observera, Rapportera, Försvåra. Att försvåra ger chef på plats stor frihet att fatta beslut och det skulle visa sig vara klokt.
Jag var chef för 1.berplut, ställföreträdare var löjtnant Michael Svantesson och befäl till förfogande fänrik Torbjörn Alwehammar.

Det hemliga skyddsobjektet - Lars Odrup berättar
I juni fick vi vår första riktigt skarpa uppgift. Under en övning vid Stora Sätra som jag och Torbjörn Alwehammar bedrev fick jag på skjutfältsradion order om att snarast bege mig till regementsstaben. Nu var det allvar! På ett skyddsobjekt söder om Stockholm upptäcktes främmande underrättelseverksamhet.
Vad den bestod i var att en vakt sett en helikopter som var misstänkt nära objektet men mer detaljer än så fick vi inte utan vi grupperade 1.berplut på oplatser i området. Inget hände.

Uppgiften kvarstod en längre tid och midsommarafton 1984 tillbringade jag, Andreas Tydén, Lars Kinnander och Mikael Löfberg vid objektet söder om Stockholm. Ingen av oss hade blommor i håret.

Att med stor styrka försöka upptäcka fientlig underrättelseverksamhet ansåg åtminstone jag vara lönlöst. Varför inte försöka smyga in med en utvald liten styrka och spana? Sagt och gjort. En ovanligt regnig lördag kväll innästlade C 1.berplut plus fyra gruppchefer området.
Insatsen borde platsa i Guinness rekordbok som ett av militärhistoriens stora misslyckanden. Det regnade inte utan öste ner. Var och en som försökt använda Bildförstärkare 1 i regn vet att det gröna synfältet blir totalt ogenomträngligt och efter fyra timmars kamp mot vattnet gav vi upp.
Som dränkta råttor drog vi oss tillbaka till kasernen och jag avgav en lätt förskönad rapport till skvadronchefen. Vi gjorde inte om försöket.

Vad som orsakat pådraget fick vi aldrig veta .

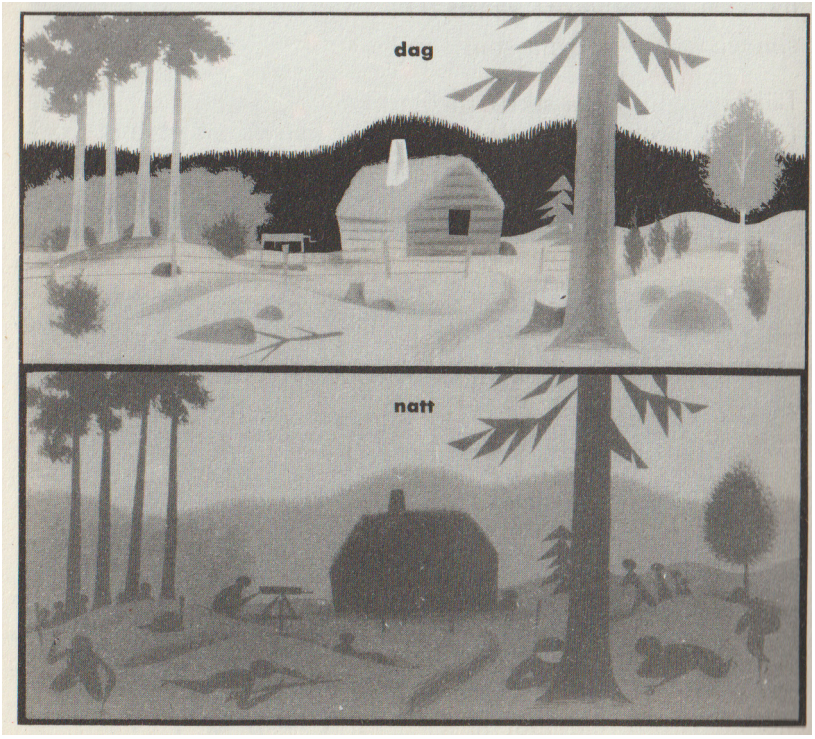
Ubåtsskyddsstyrkan – Lars Odrup berättar:
En av våra största och viktigaste insatser kom att äga rum under hösten. En fredag kväll ringdes jag upp av Johan Rizell och beordrades infinna mig på K 1. Det var bara att släppa fredagsölen och infinna sig.

Johan Rizell berättar:
Vid ett tillfälle när det var undervattensverksamhet var det höst och det var KFÖ-förband insatta i ubåtsskyddsverksamheten. Som skvchef var jag dessutom samverkansofficer med fostaben 44.

Det var bl a en MP -pluton, som genomförde KFÖ, som uppmärksammade en ambassadbil inom det heta området och MP plutonen ville göra en husrannsakan i bilen då de misstänkte att den kunde innehålla misstänkta utrustningar. MP-plutonen beviljades dock inte att göra någon insats mot bilen. Nästan all ambassadpersonal, handelskontor m fl hade för övrigt fiskekort runt Vaxholm med flera platser. De hävdade att de behövde det för att få mer mat till hushållen.

Det var intressant en kväll när befälen vid KA 1 bad mig kontakta en av 4.skv oplats som hade tagit en fotobild på någon form av undervattenverksamhet. Befälen vid KA 1 var försiktiga då det gällde att närma sig 4.skv soldater för de visste hur alerta de var med sina skarpladdade automatkarbiner.
Vid den här undervattenverksamheten slogs all radiotrafik ut under några timmar. Möjligen för att dölja något av den dolda undervattenverksamheten.

Det var behov av att ta iland soldaterna så att de kunde göra något annat några dagar. De blev så uttröttade av att ligga på helspänn under lång tid att de kunde börja hallucinera.

Som bilden ur en gammal SoldF visar kan ögat luras under natten och vardagliga föremål bli fientliga objekt, särskilt när man är trött.

Lars Odrup berättar:
Efter några dygn kom under den här perioden en ängel i form av adjutanten, löjtnant Christer Hellström och hämtade mig och Michael Svantesson till en mindre restaurang i Vaxholm där vi utspisades med biffstek och lök.

Kameraproblematiken – Lars Odrup berättar:
Vi fick så småningom kameror som vi skulle använda vid observationer av främmande undervattensverksamhet. Tyvärr var kamerorna alldeles för komplicerade för oss. En av soldaterna påstod sig vara amatörfotograf men trodde att innan man kunde knäppa en bild med rätt inställning kameran måste grodmannen tillsägas att stå still under tiden som kameraoperatören bläddrade i manualen om 152 sidor.
Om vi då haft tillgång till dagens mobiltelefoner hade våra möjligheter att dokumentera saker varit bättre men det här var många år innan mobiltelefoner blev var mans egendom.

En intressant sak som prövades vid vissa platser var undervattensmikrofoner.

Något misstänkt propellerljud upptäcktes aldrig men väl olika fiskars umgänge och liv och leverne.
Att lyssna på den typen av verksamhet kräver stor koncentration och uppmärksamhet.

Handgranater mot grodmän – Lars Odrup berättar
Bekämpande av grodmän stod högt på agendan. Därför engagerades ett befäl från KA 1 som lärde oss att bekämpa grodmän med handgranater.

En skarvbåt användes till att skarva kablar när man lade ut fasta mineringar och vi förväntade oss en större kustartilleribåt med kranar och andra anordningar men skarvbåten var en eka, visserligen av metall och med aktersnurra och med en löjtnant som chef.
Själv utbildningen bestod i att kasta skarpa handgranater från den något vingliga skarvbåten mot en fiktiv grodman tio meter bort.
Jag och löjtnant Alwehammar beskådade övningen från land. På kommandot ”grodman, tio meter bort, handgranat färdiga, handgranat eld!.

Allt gick bra och min aktning för kustartillerister steg i hög grad. Om en soldat hade tappat en granat i båten hade det blivit farligt men alla skötte sig och tog övningen på djupt allvar.
Efteråt hade måsarna bankett på all död fisk.

Limpskivan – Lars Odrup berättar
På den här lilla ön eller snarare kobben 100 x 20 meter förlades en grupp under en gruppchefs ledning och upprättade en fast observationsplats.
Möjligheten till skyl var nästan obefintliga och moralen var i sjunkande när förbipasserande glatt vinkade till gruppen som skulle föreställa vara dold.
Efter några dygn besökte vi ön och bytte ackar till radioapparaterna samt några soldater som visade tecken på utmattning.

En militärpräst besökte också platsen och gjorde sitt för att stärka moralen.

Avslutning och minnen – Lars Odrup berättar:
Tiden med beredskapsplutonerna 1983-1984 gav åtminstone mig minnen för livet. Perioden från januari 1983 till november 1984 var mycket intensiv. Under beredskapsperioderna visste man aldrig om man skulle få tillbringa ledigheten hemma utan måste när som helst vara beredd att kastas ut på uppdrag.

Som befäl vid en beredskapspluton var man truppförande hela tiden. Några KB-elever som skulle handledas fanns av naturliga skäl inte och jag vågar i all blygsamhet påstå att vi blev ganska duktiga på att samordna eld och rörelse och annat som hör till plutons strid.

På plutonen gjorde vi en viss uppdelning av utbildningsuppgifterna. Michael Svantesson som var erkänt duktig på stridsutbildning med skarp ammunition svarade oftast för stridsskjutningarna.
Naturligtvis fanns det då ännu mer ”skarpa” tjänstgöringar i landet men som sammanfattning borde vi ändå platsa ganska högt på listan.

Avslutning och minnen – Johan Rizell berättar:
Jag som skvadronchef uppskattade den kreativitet och förmåga plutoncheferna med sina befäl lyckades utveckla verksamheten vid plutonerna.

Plutonerna utbildades mycket bra och snabbt att de kunde ingå i den skarpa verksamheten tidigt. Det som skapade 4.berskv och plutonerna det var det team som vi alla var ihop. Plutoncheferna med personal skapade mycket tack vare de pratade med varandra och delade tankar och idéer.

Resultatet av vårt gemensamma skapande blev något bra. Jag stöttade givetvis det som jag såg gynnade skvadronen och vi hade stort stöd från C LGD.
Utan det stödet från Alexander von Rosen hade vi inte blivit lika framgångsrika som vi faktiskt blev.
Jag minns det här året som ett positivt och spännande år.

LIVGARDETS DRAGONERS SUBALTERNKÅRSRESA TILL WARSAWA VÅREN 2024.

Text och bild: Sebastian Arwidsson

Livgardets dragoners subalternkårs resa till Warszawa våren 2024

Subalternkårens fantastiska studieresa till Warszawa började en onsdag eftermiddag i mars.

25 dragoner flög till Warszawa och möttes upp på Hotell Regent i Warszawas diplomatkvarter, granne med kungliga parken Lazenki och det ryska ambassadkvarteret som består av flertalet institutionsbyggnader. Kvarteret är en kvarleva från tiden då Polen ingick i Warszawapakten och Sovjetunionen hade en betydande närvaro i landet.

Idag brukas enbart ett fåtal byggnader då Polen utvisat ett betydande antal ryska diplomater som svar på den ryska aggressionen.

Hotellet var av god kvalitet och varje dragon fick ett stort eget rum. På plats tog den Äldste emot och gick igenom programmet.

Torsdagen var den kanske viktigaste dagen, då vi genomförde förbandsbesök på vår närmaste motsvarighet i det republikanska Polen, Warsaw Garrison Command.

Efter en utsökt hotellfrukost möttes vi upp av försvarsattachén Öv Anders Stach med två medhjälpare från svenska ambassaden, Monika och Gustav.

Efter en kortare introduktion och utrustningskontroll, gjordes uppsittning på en inhyrd buss som tog oss till torget ”plac Marszalka Jozefa Pilsudskiego” i centrala Warszawa.

Här är den centrala ledningen för Warszawas garnison placerad, bara ett stenkast från den okände soldatens grav.

Öv Anders Stach i bussen på väg till dagens första besök.

Polackerna kickade igång dagen med en gemensam fika för att få möjlighet att hälsa på de trettiotal officerare som var på plats. Därefter genomförde såväl polackerna som svenskarna korta och snärtiga presentationer över respektive förband och dess uppgifter.

Vi kunde konstatera att våra förband är väldigt lika. Delegationscheferna fick möjlighet att överräcka representationsgåvor.
Efter en kort paus fortsatte vi nu under ledning av polske majoren Adam som ledde oss över torget till okände soldatens grav ”Grob Nieznanego Zolznierza”.

Monumentet är det enda som återstår av ett tidigare Sachsiskt palats och är bland det mest betydelsefulla platserna i hela landet. Monumentet vaktas dygnet runt, hela året av två soldater i paraduniform.
Här brinner lågan till minne av alla de stupade polackerna över hela världen som aldrig återfanns och fick en grav.

På platsen finns även jord från de flesta större historiska slagen världen över där många polacker stupat. Det var med viss eftertänksamhet vi konstaterade att flertalet slag utkämpats mot oss svenskar.

Den okände soldatens grav.

Uppställning utanför den okände soldatens grav.

Vi gjorde åter uppsittning på bussen och styrde ut mot ett garnisonsområde i omedelbar anslutning till Chopin-flygplatsen, där vi fick ta plats på ett besökspodium för att beskåda en förevisning i mottagning vid statsbesök.

Polackerna förevisade hur ett besök från Sverige skulle gå till med allt från nationalsånger till inspektion av hederskompaniet. Såväl musikkår som hederskompani imponerade stort med otroligt bra spel och skicklig exercis.

När vi tackat av musikkåren gick vi till en militära konferensanläggning där vi bjöds på en härlig traditionell polsk måltid.

Syrlig soppa med korv, fläskkotletter med grönsaker, potatis och rotfruktssallader, avslutat med typiska efterrätter som ostkaka (sernik), mjuk pepparkaka (piernik) och äppelkaka (szarlotka).

Dagen fortsatte på garnisonen med en stridsförevisning av säkerhetsförband som löste rutinuppgifter såsom fordonssök och eskort.

Vi fick på nära håll observera medan enheten metodiskt sökte och sedan omhändertog beväpnade motståndare.

Det var väldigt proffsigt genomfört och slående likt hur vi själva utbildar och jobbar.

Under förevisningen genomfördes även omhändertagande av skadad på ett föredömligt sätt.

Våra värdar gav oss möjlighet att ställa frågor till förevisande styrka och sedan fotograferades vi tillsammans innan vi åter gjorde uppsittning.

Efter denna imponerande förevisning gjorde vi insittning i en konsertlokal för musikkåren.

Efter en kort presentation gjorde musikkåren insittning, nu i lite ledigare fältuniform. Musikkåren som är en av de största militärmusikkårerna i Europa bjöd sedan på en fantastisk konsert för oss.

Det började med en mäktig polsk marsch, följt av ett suveränt ABBA-medley, ett rocknummer inspirerat av Earth, Wind and Fire, till försvarsattachéns stora förnöjelse.
Det gick inte att förneka att dessa musiker verkligen tillhörde yttersta världsklass.

Denna gång framryckte vi till Polens enda beridna skvadrons i östra Warszawa.
I ett pittoreskt villaområde rullade vi in en diskret grind som ledde till ett lummigt litet garnisonsområde. I dessa enkla baracker leddes vi in till ett ridhus i samma storlek som det på Kavallerikasern.

Musiken dunkade igång och in rider 13 vackra hästar med två polska, två svenska och två NATO standar.
Chefen anmäler sig och sätter därefter igång en förevisning i formationsridning som går allt snabbare och hätskare.

Det hela avslutas med förevisning i hantering av sabel och lans under dundrande musik, fyrverkeri och applåder.
Hästarnas lugn och ryttarnas kontroll var utomordentlig. Det var en väldigt mäktig uppvisning.

När chefen för ridstyrkan fått utgå under jublande applåder fick vi tillfälle att besöka stallarna och mata hästarna med morötter samt prata med de polska soldaterna.

Den stora skillnaden mot vår egen skvadron är att dessa uteslutande ägnade sig åt hästarna och ridning året runt.

Deltagande var förbehållet statsbesök, självständighetsdagen samt polska försvarets dag, i övrigt endast ridning och grundläggande soldatfärdigheter.

Våra värdar avslutade denna dag medelst korvgrillning och mingel. Det var många sovande på bussen tillbaka. Kvällen var fri och skummande polsk öl flödade i vanlig ordning.

Fredagsmorgonen inleddes med att en taxiflotta tog oss subalterner till östra flodbanken av Wisla, varpå en fotvandring i Livgardets spår under Tredagarsslaget vid Warszawa 1656 inleddes.

Fk Erik Petri tog oss till 1600-talets polska landsbygd och återberättade dag för dag hur slaget gick till i terrängen där det skedde. Efter en mindre strapats nådde vi fram till det polska minnesmärke över egna stupade i slaget. I samband med detta genomfördes kransnedläggning och en tyst minut.

Statyn – ”Stupade i försvaret av fosterlandet i slaget med svenskarna 28-30 juli 1656”
Band: ”In remembrance of the fallen and for future comradery”

Efter detta delade vi upp oss i mindre täter och utspisade lunch i centrala Warszawa för att sedan återsamlas i det nybyggda museet för den polska krigsmakten (muzeum Wojska Polskiego w Warszawie) beläget i Warszawas citadell.

Statyn – ”Stupade i försvaret av fosterlandet i slaget med svenskarna 28-30 juli 1656”

I citadellet från 1830-talet finns numera flera museer belägna. I detta minst sagt imponerande museum fick vi en guidad tur av vice-intendenten över hela Polens kända krigshistoria.
Intendenten imponerade alla med sin stamina, då han talade oavbrutet i 2,5 h utan en enda vätskepaus.

Den polska krigshistorien är imponerande och vi har polackerna att tacka för att ha stoppat invasioner från söder såväl som öster.

De har betalat ett högt pris genom åren och med bakgrund av detta ter sig deras idag stora satsningar på krigsmakten som fullt rimlig.

Några saker som fastnade efter denna långa tur, var polska ledares förkärlek att leda långt fram, de häftiga husarerna med fjäderklädda rustningar, de demokratiskt valda kungarna och att tre polska matematiker som de facto knäckte tyskarnas kodmaskin Enigma

Detta fick de erkännande för helt nyligen av Storbritannien. Efter en fullspäckad dag med historia spred sig dragonerna ut över staden på olika äventyr.

Alla ställde givetvis upp på lördag morgon, då vi möttes upp vid kungliga slottet och pelaren med Sigismund III Vasa. Där välkomnades vi av en extremt entusiastisk polsk guide som tog oss på en stadsvandring i ”Krakowskie przedmiejsce” (krakowska förstaden) och ”Stare miasto” (Gamla stan).

Här gick vi från den tidigaste stadsbildningen på 1300-talet med myten om sjöjungfrun som pryder Warszawas sköld, till kompositören Fredric Chopin och genom andra världskrigets fasor och förstörelse.

Centralt för mycket av den polska historien är ständig ockupation och viljan att få vara fri. Vi fick exempel på den polska uppfinningsrikedomen, arkitekturen, konsten och viljan att ge allt för frihet.
Vi fick höra ”Warszawianka” speladas på trumpet från slottstornet. Detta sker i minne av när tornet bombades och klockan stannade på kl 11.15 den 17 september 1939.
Den intressanta stadsturen avslutades med en festlig lunch på stora torget, restaurang ”Baziliszek” bjöd på traditionella polska rätter och öl.

Eftermiddagen spenderades på den svenska ambassaden, där Öv Anders Stach tog emot.

Efter en genomgång av lokalerna och byggnadens roll under kriget så presenterade översten yrkesrollen försvarsattaché, det försvars- och säkerhetspolitiska läget i Polen samt dess roll i NATO.

I och med kriget i Ukraina har Polens roll och våra relationer accentuerats och försvarsavdelningen har fått en mycket central betydelse i samband med svenska NATO inträdet.

Det var en mycket givande föreläsning och inspirerade många till att fundera över framtida utlandsstationering.
Efter att de flesta frågorna besvarats kunde vi promenera ner till hotellet och svida om inför kvällens middag.

Avslutningsmiddagen skedde på den trevliga ”Stary Dom” (gamla huset) med översten och hans fru Ylva som hedersgäster. Middagen som bestod av en mängd läckra polska specialiteter intogs ackompanjerad av våra traditionella snapsvisor. Stämningen var på topp och alla som varit med och arrangera resan tackades av under jubel och applåder. Kvällen fortsatte inne i centrala Warszawa på krogar, pubar och klubbar intill småtimmarna.

Sista dagen var fri för dragonerna att spendera som de önskade och i mindre grupper besöktes monument, parker, museer och restauranger. Warszawa visade sig från sin bästa sida med vackert väder. Slutligen flög vi hem på kvällen. Resan var lärorik, välplanerad, full av god mat och dryck men framförallt väldigt rolig. Ett bättre sätt att bygga förbandsanda finns ej.
Stort tack till alla deltagare!

Kn Sebastian Arvidsson

”BRODERN” HAR HITTAT HEM

Text och foto: Ronny SCHULTZ

En gammal tradition är att officersmässarnas väggar pryds av porträtt med f.d. chefer och härvidlag är inte Kavallerimässen något undantag.
De tidigare ursprungsförbanden (K 1 och K 2) lade själva ner stor möda att ta fram porträtt på tidigare chefer.

Framförallt Livdragonerna (K 2) engagerade sig i denna fråga när regementet blev kasernerat på Ladugårdsgärdet vid värnpliktens införande, efter att varit Stockholms enda indelta regemente.

Ett antal chefsporträtt saknades vid inflyttandet i kasernen på Gärdet men uppdrag lades ut på olika konstnärer och flera officerare ställde upp och sponsrade porträttens målande.

Detta tog sin tid då det var flera släkter som skulle kontaktas och tillfrågas om de hade anförvanters porträtt som tidigare varit chefer.
Fanns det inga porträtt målades vapensköldar.
Kavalleristiftelserna har sedan engagerat sig i frågan och fullföljer uppgiften.

Men porträttet av Kungl. Livgardet till häst, andre chef, Göran Magnus Sprengtport (regementsbefälhavare 1774–1775) har alltid saknats.
Denne person var en mycket kontroversiell person som senare övergick i rysk tjänst. Den tidigare VD:n i Nobelstiftelsen, Stig Ramel, har skrivit en intressant biografi över honom med underrubriken ”förrädaren och patrioten.”
Eftersom han gick över i rysk tjänst, dömdes Sprengtport den 9 februari 1790 för landsförräderi av Åbo hovrätt. Sannolikt är det denna dom som gör att något porträtt aldrig framställts av officerskassan vid K 1 till Kavallerimässen.
En sammanfattning i boken som Ramel skrivit kan läsas:
”*Sprengtport ville skapa ett Finland skilt från Sverige och under ryskt beskydd. Han går i Katarina den storas tjänst och blir rysk general. Hans liv böljar mellan framgång och ära och svåra motgångar. Än står han i furstlig gunst, än faller han i onåd. Men det är hans plan som följs när ryssarna erövrar Finland 1808, och han spelar en viktig politisk roll för att ge storfurstendömet Finland stor självständighet inom det ryska imperiet och blir Finlands förste generalguvenör. ”*

Kavalleristiftelserna fann, att det trots den tidigare historien var dags fullfölja porträtt-traditionen.
Hans föregångare och bror Jacob Magnus Spengtporten finns redan på Kavallerimässen i en pastellmålning av den kände konstnären Gustav Lundberg.

Ett porträtt av Göran Magnus Sprengtport av Carl Fredrich Brander finns på Gripsholm slott som stiftelserna försökte få deponerat till mässen. Men då vår frågeställning fick ett negativt besked, fick konstnären Magnus Bratt uppdraget att måla porträttet.

Porträttet avtäcktes den 22 april 2024 av chefen Livgardet (ordförande i stiftelserna) då stiftelsen Livregementet till häst firande sitt 75-årsjubileum med bland annat ett miniseminarium.
Frågan är om inte vårt porträtt är väl så bra, som originalet på Gripsholms slott.

LIVBATALJON OM STATSBESÖKET FRÅN DANMARK

Text: Paula Levänen , Foto: Emma Jaans-Nord

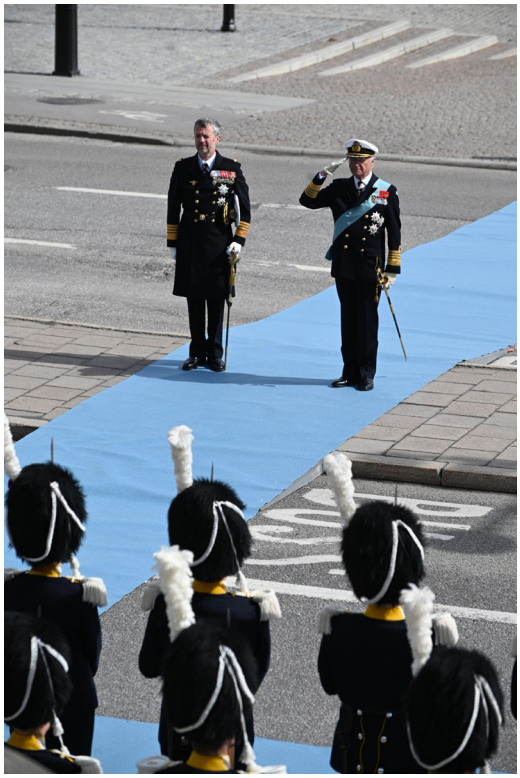
I början av maj deltog Livbataljonen i välkomstceremonin när Danmarks nya kungapar, kung Frederik X och drottning Mary, inledde sitt första statsbesök i Sverige. Ett statsbesök med ett upplägg som skiljde sig från det vanliga.

Istället för beriden eskort kom den gästande statschefen denna gång sjövägen. Det var Livbataljonen och Försvarsmusiken tillsammans med marinen som genomförde statsbesöket. Det danska kungaparet seglade in i Stockholm med kungaskeppet Dannebrog. Efter förtöjning färdades de danska gästerna i kungaslupen Vasaorden från Skeppsholmen till Skeppsbron där Livbataljonen paraderade.

-Det gick riktigt bra. Det visar att bataljonen med ont om tid till förberedelser kan genomföra statsceremonier på väldigt hög nivå. Det är också det som är målsättningen och kravnivån för bataljonen, och detta blir som ett test för oss där vi får pröva att vi uppfyller nivån vi ska ha, säjer överstelöjtnant Peter Kihl, chef Livbataljonen.

Hela Livbataljonen var aktiverad för genomförandet. Bataljonen fanns på plats både i och utanför slottet samt på Skeppsholmen.

Vid Logårdskajen fanns en vakt ur Livskvadron samt en officersvakt. Majestäten tog emot grenadjärkompaniet på Skeppsbron istället för slottets inre borggård och därefter gick kungaparen upp i Logården där 3:e kompaniet, Livbataljonens grundutbildningskompani, paraderade. Där fanns också Livkompaniets fana samt Livgardets standar.

På inre borggården var högvakten ur 3:e kompaniet på plats och bildade häck. Inne i slottet paraderade också grenadjärvakt ur Livkompaniet med Livgardets fana som framfördes av kronfänrik ur 12:e motoriserade skyttebataljonen.
Ceremonin avslutades med drabantvakt ur Livskvadron. Även under kvällen, vid galamiddagen paraderade drabanter ur Livskvadron, och 3:e kompaniet deltog och bildade häck.

Hela välkomstceremonin sändes live på SVT och finns även att titta på i efterhand på SVT play. Det annorlunda upplägget på statsbesöket möjliggjorde också att många förband runt om i landet kunde fokusera på sina slutövningar och övningsserien fullt ut, då de inte behövde ställa upp med paraderande trupp i form av häckstyrkor.

VERKSAMHETEN PÅ MILITÄRPOLISBATALJON

Text : Carl-Magnus Olofsson C S4, 1. Militärpolisbataljonen

Verksamheten på 1. Militärpolisbataljonen sedan förra numret av Livgardisten har som vanligt varit minst sagt fyllig och varierande.

Uppgifterna som hanteras av bataljonen är så breda och varierande att det är svår att sammanfatta och ge en rättvisande bild av i denna artikel. I detta nummer väljer jag i stället att lyfta fram två exempel på verksamhet från bataljonen för att i alla fall göra några nedslag i vardagen.

Några andra exempel bör dock lyftas fram såsom grundutbildningen av militärpoliser som sker i gott samarbete med 13. Säkerhetsbataljon, deltagande vid flertalet nationella och internationella övningar/operationer såsom NR 24 och IR 24.

Utöver detta har även hundförmågan nyttjats rikligt, och flertalet utredningar har hanterats.

Efter sommaren är det dags för mig att lämna över befälet för bataljonen. Jag vill passa på att önska överstelöjtnant Håkan Isacsson lycka till och samtidigt tacka för ett gott samarbete med övriga bataljoner och enheter på Livgardet. Ingen nämnd, ingen glömd.
/ Bataljonchef, Överstelöjtnant Rickard Mårtensson.

Personskyddskompaniet

Det myllrar av liv och trafik på gatan mitt i Washington, USA. På trottoaren står den svenske soldaten Andreas i mörkblå kostym. Andreas är personskyddsoperatör, eller militär livvakt, vid 13. Personskyddskompaniet, 1.Militärpolisbataljonen vid Livgardet och han är ”på jobb”. Han skyddar en av våra generaler som är i Washington på tjänsteresa.
”- Vår uppgift är att skydda främst våra generaler och amiraler, men också andra nyckelpersoner”, berättar han. ”Syftet är att de ska kunna genomföra sina arbetsuppgifter i alla lägen.” Och många insatser blir det; omvärldsläget gör att skyddet behövs.

Det har tagit lång tid för Andreas att nå dit han är nu. Efter att ha jobbat några år som skyttesoldat och sedan som stf gruppchef på Säkbat ville han något mer. Han sökte till 1. Militärpolisbataljons personskyddskompani och genomgick en uttagning där han prövades både fysiskt och psykiskt.
”- Den var tuff och jag är väldigt glad att jag var en av de få som blev utvald. Vi kivas inom kompaniet om vems testhelg som var tuffast. Såklart var det min”, säger Andreas och ler. Därefter genomgick han utbildning till militärpolis på hösten eftersom man måste vara MP för att kunna genomföra personskyddsuppgifter inom Försvarsmakten. Sedan var det grundkurs personskydd på våren. Efter att ha arbetat ett drygt år efter det kunde han äntligen titulera sig auktoriserad personskyddsoperatör.

- Auktorisationen är något vi tar allvarligt på, säger skvadronsfanjunkaren Micke när vi träffar honom på kasern i Kungsängen. Den är ett kvitto på att individen kan arbeta självständigt. Vi slirar inte på kraven för att vara schyssta. Utbildningen klarar de flesta av, men alla blir inte auktoriserade.
- Det är väldigt bra stämning här på personskyddet och min personal är intelligent, ödmjuk och har hög social kompetens, säger skvadronchefen CJ. Mina soldater har ett mycket stort ansvar jämfört med andra soldatbefattningar i Försvarsmakten. Som soldat förväntar jag mig att du ska kunna planera och genomföra personskyddsuppdrag både hemma i Sverige och på resor utomlands.

Oftast sker detta i små team, ibland ensam. Detta ställer stora krav. Förutsättningen att klara det är att personalen är särskilt uttagen, särskilt utrustad och särskilt utbildad. På grund av det känner jag mig trygg i att ge dem det här ansvaret.

Åter i Washington; generalen kommer ut från hotellet och kliver in i bilen som Malin kört fram. Andreas sätter sig i bilen bakom och kolonnen kör iväg mot nästa möte.

Planering på taktisknivå i NATO kontext.

I slutet på februari och början på mars hade jag tillsammans med två kollegor, en från 1.Divstaben samt en P7:are, förmånen att deltaga i NATO planering på plats i Storbritannien.

Planering genomfördes på stabsplatsen för Allied Rapid Reaction Corps (ARRC) Innsworth mellan Gloucester och Cheltenham, ca 11 mil väster om London.

Efter två veckors kurs, NATO Land Tactical Planing Course (NLTPC) på SWEDINT fick Svenska elever inbjudan att delta i taktisk planering hos ARRCen. Nu gällde det att lyfta blicken från bataljon och brigadnivå förbi divisionen hela vägen upp till kårnivå.

ARRCen ska vara beredd att sättas in som kårstab, taktisk högre stab, sammansatt stridsgrupps stab. Personalen kommer från 21nationer och staben stöds av 1st UK Signal Brigade, Divisionerna levereras av Italien, Kanada, Danmark, UK och USA. Sammanlagt är det 28-32 Brigader som ska tillhandahållas av nämnda nationer beroende på uppgiften.

Som inlednings icke-NATO-nation blev vi som svenskar mycket väl emottagna. Vi anlände sent söndag kväll till förläggningen och blev mötta med ”Svenskarna välkomna”, här är era rum, är ni hungriga? Middagen serveras här. Det märktes väl att Britterna är vana vid att personalen rör på sig och tar mycket väl hand om sin personal.

Planeringen inleddes och leddes av C G5 överste Robinsson. Vi delades in i tre grupper med olika uppgifter att planera emot. Rangordningen var tydlig,

Övlt leder planeringen i grupperna Mj planerar, specialister så som logistiker, jurister och övriga rådgivare tillhandahåller sina kunskaper efter bokning.

Chefer på alla nivåer deltar i planeringen. Utmaningen är att komma ihåg att det är på taktisk nivå och låta divisionen och brigaderna få handlingsfrihet inom sina uppgifter.
Att som svensk få förmånen att delta i planering ”på riktigt” samtidigt som vi blev medlemmar i NATO var mycket lärorikt framförallt i den multinationella kontexten som det är i ARRC HQ.

Mässen öppnar för frukost, lunch och middag för den som önskar finns möjligheten till en pint eller en gin tonic i Chesterfield möblemanget, klädkod regleras med färgkod och förklarande text i entrén.

Britterna har en förkärlek för djur, främst hästar och hundar. Det är tillåtet att medföra hundar på mässen, puben och binds under måltidens intagande vid bordsbenet.

Vid bilturer på den Engelska landsbygden lägger man märke till förberedda hinder över stenmurar och häckar för jakter till häst.

Jag rekommenderar att genomföra kurs på SWEDINT för att i NATO kontexten kunna tjänstgöra i någon av de NATO staber som finns i Europa.

EN REGEMENTSSTAB I FÖRÄNDRING

Text: Kn Philip De Joussineau De Tourdonnet , Chef G3 Plan.

Många talar om den, ännu fler har åsikter om den, men få har jobbat i den. Jag talar givetvis om regementsstaben vid Livgardet.

Få enheter kan väcka så mycket känslor som en regementsstab. Här tjänstgör vi, 32 civilanställda och lika många officerare tillsammans med syfte att skapa de bästa förutsättningarna för att Livgardets krigsförband och enheter ska kunna lösa sina uppgifter.

Några exempel på hur regementsstaben gör det är genom att enheterna inte ska få för många uppgifter så att personalen går för tungt, analyserande av vad anslutningen till Nato innebär för våra krigsförband och samordnande av det stöd som regementet ger till Ukraina.

Detta görs samtidigt som regementsstaben hanterar en ansträngd ekonomi för Livgardet, som påverkar oss alla på olika sätt. Ibland lyckas vi med vår uppgift som stab, ibland måste jag erkänna, att vi hopplöst kör ner i diket.

De erfarenheter jag tar med mig efter snart två års tjänstgöring är viktiga. Det gäller oavsett om det avser samordnande av verksamheten vid regementet för nästkommande halvår, aktivering och påbörjande av operativ transport med OBS förstärkt med GRK eller att samordna stöd för utbildningsinsatser i Tyskland för Ukraina.

Jag har fått ökad erfarenhet av planering på en längre tidshorisont och ledning av genomförandet på en högre nivå än tidigare. Samtidigt har jag fått en betydligt bättre förståelse för det som sker på Armé- och Försvarsmaktsnivå, vilket är ovärderliga kunskaper jag tar med sig till kommande befattningar.

Fortsättning från föregående sida.

Under de senaste åren så har vi inom regementsstaben gemensamt påbörjat ett viktigt förändringsarbete. Ett större fokus ligger nu på att skapa ett vinnande lag med en större förståelse för hur vi kan balansera nya uppgifter mot vår gemensamma vilja att skapa bra krigsförband.
Detta har skett i nära dialog med våra krigsförband och enheter vid regementet. Denna förändring har resulterat i att vi nu leder regementet i tre tydliga huvudprocesser sedan 2023; Planering, Genomförande och Stöd.

Enskilda stabsmedlemmar inom regementsstaben har haft en stor möjlighet att påverka utformningen av våra rutiner och interna stabsarbete, där vi kunnat dela med oss av våra olika erfarenheter.

Genom en konstruktiv och öppen dialog, tillsammans med enheterna har vi utvärderat dessa rutiner för att skapa bättre förutsättningar och minska friktionerna. En dialog som kommer att fortsätta.
Förändringsarbetet är bara påbörjat men här behöver vi fler kollegor med en öppen sinnesinställning som kan ta med sig nya tankar och erfarenheter från krigsförbanden och enheterna in i regementsstaben, så att denna påbörjade förändring inte avstannar.

Genom att bidra med nya erfarenheter från en lägre nivå kan rådande förvaltningsmodeller ifrågasättas, utvärderas och förändras. Detta leder förhoppningsvis till bättre förutsättningar för våra enheter och i slutändan skapandet av bättre krigsförband. Vill du påverka arbetsmiljön, nästkommande grundutbildning eller andra förutsättningarna för enheter och krigsförband på regementet? Börja tjänstgöra vid regementsstaben.

Kn Philip De Joussineau De TourdonnetChef G3 Plan.

8:e kompaniets verksamhet

12.Motoriserade skyttebataljonen (12.Motskbat)

har efter ytterligare ett intensivt grundutbildningsår 23-24 som avslutades med slutövning för våra två grundutbildningskompanier, påföljande REMI och uttryckning vecka 423 reorganiserats. Bataljonen ingår nu i och under ledning av Infanteribrigad 1 (IB 1), Livgardesbrigaden. Därmed övergår också bataljonen till att benämnas 1.Motoriserade skyttebataljonen för GSS-K och GSS-T vilka nu leds av chefen krigsförbandsenheten inom IB 1, tillika bataljonchefen övlt Jonas Landqvist.

Grundutbildningen, 6 samt 8 kompaniet har övergått till grundutbildningsbataljonen, Gardesbataljonen som leds av nytillträdde övlt Pär Gånfält tillika chef 2.Motoriserade skyttebataljonen, han kommer närmast från försvarsstaben men med ett ursprung från P4, välkommen till Livgardet och IB 1 övlt Gånfält.

Bild, Lars Rask ”solen skiner alltid på infanteriet”, VL 100 under slutövning.

Slutövningen blev en riktigt bra övning för vår bataljon, trots att den var kort p.g.a. ”besparingens vingslag”.

Övningen genomfördes på Prästtomta skjutfält där huvudmålsättningen var att göra de värnpliktiga krigsplaceringbara vilket nåddes, mkt bra attityd, lagarbete och förmåga påvisades.

Det var en minst sagt dynamisk blandning av förband och personalkategorier. I laguppställningen ingick LG/12.motskbat, I13, P4 som utgjordes av YO, RO, elever från MSS TakA (blivande kaptener), GSS-K, GSS-T och naturligtvis alla värnpliktiga.

121.Skyttekompaniet utgjorde motståndarstyrka på flertalet täter med målsättningen att utveckla och samträna stridsteknik pluton inom kompani ram.

121.Skyttekompaniet (GSS-K).

Kompaniet gick in starkt i det nya året med beredskap samt befattningsutbildning där vapen och sjukvårdsutbildning låg i fokus. Prioriteringen på kompaniet var att utveckla soldaternas personliga färdighet samt att samöva plutonerna i syfte att kunna verka som stridsenheter.
Raskt efter befattningsutbildningen påbörjades kompaniskedet med fokus på rutintjänst samt att likrikta och samöva befälen på kompaniet. Kompaniskedet avslutades med SUSA (stridsutbildning med skarp ammunition) och strapatsövning där syftet var att testa, stärka och bygga laganda.

Stab- och trossplutonen fördelades inledningsvis på ett flertalet täter, där eldlednings-gruppen genomförde E-skolan och kompaniets mekaniker genomför mekanikerskola.
Sjukvårdsgruppen samt kompaniets stridsjukvårdare fick under två veckors tid praktisera på sjukhus vilket var mycket uppskattat och lärorikt. Något som kompaniet kommer eftersträva att genomföra fortsatt i framtiden.

Kompaniet fortsätter att utbilda och utveckla gruppchefer i syfte att implementera trebefälssystemet, där gruppchefer får ta större ansvar för utbildning och uppföljning.

Vänster bild, Lars Rask, ”inget anfall utan understöd”, slutövningen -24, höger bild, Lars Rask, ”hjältarna ur repplut sliter 24-7”, slutövning

Året 23-24 avslutades med att kompaniet deltog på GU slutövning som B-styrka, där kompaniet fick öva anfall och försvar i bebyggelse med understöd av en IKV-pluton. För kompaniet var denna övning viktig då vi på ett bra sätt fick använda den utbildning som genomförts under året i ett sammanhang.
Verksamheten inför sommaren präglas framförallt av REMI, rekrytering och förberedelser inför omorganisation mot IB1. Året har varit både krävande och utvecklande för soldater och befäl där verksamheten många gånger har växlat mellan skarpa insatser och utbildningar. Många erfarenheter och lärdomar tas med inför kommande år då ett nytt befälslag tar över och ska axla de krav som ställs på infanteriets främsta kompani.

/C 121.Skkomp Kn Mikael Vistmar

Bild ur arkiv 121.Skyttekompaniet.

6.Skyttekompaniet (grundutbildningskompani).

Kompaniet har under våren fullgjort grundutbildningen för de inryckande värnpliktiga från sommaren 2023 samt bedrivit inryck och plutonsbefälsutbildning för värnpliktiga PB-elever som ryckte in vecka 411.

Bild från bildarkiv 6.komp. JE Lätta reperationsgruppen med gruppchef grupperade under regnbågen.

GU 23-24:

Som ni kunnat läsa tidigare i Livgardisten har vi under 2023-2024 grundutbildat ett fullt skyttekompani med tre skytteplutoner och en stab och tross pluton. Detta har inte skett på flera år vid 12. Motskbat och är ett exempel på den tillväxt som nu sker vid infanteriet vid Livgardet.

Månaderna efter årsskiftet inleddes med fortsatt befattningsutbildning för befattningar med längre befattningsutbildning: främst pansarterrängbilsbesättningar, sjukvårdsgruppen (genomfördes i Enköping vid LedR) samt lätta reparationsgruppen.
Skyttegrupperna genomförde utbildning i grupps strid i bebyggelse samt plutons strid i skog.

Övningarna bedrevs vid Kungsängens övningsfält och vi hade vid flera tillfällen förmånen att få öva i väder som hölls av stadig hand av Kung Bore. Från och med februari genomfördes samövning i full pluton inklusive pansarterrängbilar. Såväl lös-övningar som skarpskjutningar i Kungsängen.

I mars och april bedrevs kompani- och förbandsträning. Vi inledde skedet med att öva rutiner vid kompaniet inom ramen för bataljonens övning ”Bat.0”. Vecka 11 genomfördes utbildning och övning i Försvarsmaktens strid i bebyggelse anläggning i Kvarn.

Anläggningen som går under namnet Spång är en modern anläggning med simulatorer och teknisk utrustning för exempelvis simulera indirekt eld och direktriktad eld. Fortsatt i skedet genomfördes skarpskjutning samt deltagande bataljonens vid övning i Kungsängen. Eldledingsgruppen deltog vid brigadunderstödsövningen i Älvdalen.

Bild från bildarkiv 6.komp, strid från värn i Torsätra, med två klassiska vapen. KSP 58 samt Pansarskott M/86.

Med anledning av det ekonomiska läget i Försvarsmakten togs beslut under hösten 2023 att stryka slutträningen för armén under våren.
Istället ersattes den av en kortare övning i Kvarn vecka 17 – bra övningsmoment utifrån de förutsättningar som fanns avseende ekonomi och tid. Såväl befäl som soldater vid kompaniet visade under övningen både god förbands-anda och kämpa-anda.

Positiv frustration fanns när övningen var slut över att inte övningen hade varit längre och att vi fått fortsätta öva kompaniet i bataljons ram när vi var som bäst. Övningen genomfördes med övriga i 12. Motskbat samt ett GU-kompani från I13 (Gagnef kompani) respektive ett från P4 Kvarn (Grenadjärkompaniet).

Det var riktigt roligt att få utbilda ett fullt skyttekompani 23-24. Full stab och tross pluton och tre skytteplutoner ger god möjlighet att kunna manövrera på stridsfältet.

Bild från bildarkiv 6.komp, strid från värn i Torsätra, med två klassiska vapen. KSP 58 samt Pansarskott M/86

PB-inryck och GU 24-25:
Äntligen så har vi återigen vårat PB försteg på plats, som vi har kämpat och längtat. Vecka 411 ryckte det in drygt 20 värnpliktiga plutonbefälselever vid 6.Skkompaniet. Dessa skall bemanna befattningar som gruppchef vid funktionsgrupp som samt i plutonsledningar vid både 6 och 8 kompaniet under GU 24-25. Utbildningen inleddes med grundläggande soldatutbildning innehållande automatkarbin, fältvana och stridspars strid. Utbildningen fortsatte sedan med gruppchefsträning varvat med grupps strid.

Chefsperspektivet präglar utbildningen som krönts av prestationsövning vecka 424.Vid inrycket i augusti påbörjar befälseleverna tjänstgöring vid de inryckande plutonerna som instruktörer, vilket varvas med fortsatt chefsträning och befattningsutbildning under hösten. Finalen blir att truppföra i befattning under övningsserien till våren 2025 för att sedan krigsplaceras och förhoppningsvis fortsätta som yrkesofficerare eller reservofficerare.

Under GU 24-25 och 25-26 utbildar inte 6 kompaniet något skyttekompani utan funktionskompani. Skyttekompani är planerat att utbildas igen 26-27. 24-25 utbildas totalt fyra plutoner. Stab och tross pluton, ledningspluton, granatkastarpluton samt en pansarvärnsrobotpluton. Även det ser vi naturligtvis fram emot!

/C 6.Skyttekompaniet kn Erik Håkansson

8.Funktionskompaniet (grundutbildningskompani).

Sen senaste numret av tidningen så har kompaniet slutfört soldaternas befattningsutbildning och även genomfört ett antal övningar. Året inleddes med slutövning av mekanikerskolan som genomfördes med bra resultat. Under en ceremoni fick mekanikerna sina utbildningstecken. Därmed avslutades deras befattningsutbildning och påbörjade utbildning i pluton.

Vecka 407 hade kompaniet en gemensam fältvecka där stridsskjutningar i grupp genomfördes. Övningarnas syfte var att öva grupperna i försvar av grupperingsplats där strid från stridsställningen övades. Skjutningarna var givande och samtidigt så var en grupp ute från företaget DICE som bl.a. gör spelet Battlefield för att spela in ljud och få se militär verksamhet på riktigt. Besöket var uppskattat av både besökarna och de värnpliktiga.

Pansarvärnsrobotpluton hade sitt stora ögonblick under en skjutvecka i Älvdalen där de under FMV:s, specifikt Joakim Klingstedts, ledning sköt 10 skarpa robotar.

Efter skjutveckorna genomfördes bataljonsövning 0 där rutiner inom bataljonen och marsch övades. Åtgärder för hur reparationsplutonen skulle omhänderta fordon som havererar under marschen övades men även rutiner för lång respektive kort rast. Övningen avslutades med att bataljonen prövade sina rutiner under en bataljonsmarsch till Enköping och tillbaka.

Målgång och uppställning för utdelning av grkbåge.

Efter bataljonsövningen passade pansarvärnspluton och granatkastarpluton att genomföra en strapatsövning och vid målgången delades utbildningstecken för respektive tjänst ut. Samtidigt genomförde reparationspluton kulspruteskola medan ledningsplutonen bedrev stridsutbildning.
Kompaniets sista delar av stridsutbildningen tog vid därefter. Kompaniets samtliga plutoner övade plutons eldöverfall mot en framryckande fiende. Efter det utbildades soldaterna i grundläggande strid i bebyggelse samt försvar av stridsställning.
Bataljonen genomförde samtidigt kompanistridsskjutningar med de två skyttekompanierna, där granatkastarplutonen understödde kompanierna med indirekt eld.

Kompaniets sista delar av stridsutbildningen tog vid därefter. Kompaniets samtliga plutoner övade plutons eldöverfall mot en framryckande fiende. Efter det utbildades soldaterna i grundläggande strid i bebyggelse samt försvar av stridsställning.
Bataljonen genomförde samtidigt kompanistridsskjutningar med de två skyttekompanierna, där granatkastarplutonen understödde kompanierna med indirekt eld.

Över påskhelgen var reparationstroppen i Falun och understödde I13 med reparationstjänst. Soldaterna fick pröva sin kunskaper på en ny fordonstyp, bandvagn 309, genomförde bl.a. byte av växellåda.

Granatkastarplutonens vår har varit intensiv med flera skarpskjutningar tillsammans med andra förband. Höjdpunkten var brigadunderstödövningen som utspelade sig under vecka 415 – 416. Övningen tog plats även den i Älvdalen och innehöll skjutande förband med både artilleri och granatkastare vilket gjorde att bataljonens eldledningsgrupper fick en bra utbildning.

I skrivande stund har kompaniet precis genomfört bataljonsövning 1 i Kungsängen och håller på att förbereda sig för slutövningen. Därefter stundar en kortare ledighet och sen årets viktigaste period, REMI:n.

När den är avslutad kommer att kompaniet och bataljonen att omorganisera sig för att påbörja förberedelserna för nästa utbildningsår.

/ Fj Anders Fogelström, C 8.kompaniet

123.Skyttekompaniet (GSS-T).

Sedan insatsförsvaret infördes har GSS-T (Gruppchefer, soldater och sjömän – tidvis tjänstgörande) varit ett sorgebarn på många håll. De har varit den första personalkategori som prioriterats ned när ekonomin har varit skral. Men nu är vi på väg framåt med stormsteg. Vi har ett fullt bemannat skyttekompani, en GRK-pluton, en spaningspluton, vi har börjat bygga en sjukvårdspluton och en reparationspluton. Detta är, tillsammans med GSS-K-kompaniet, en av krigsbataljonerna. Den andra krigsbataljonen består av krigsplacerade värnpliktiga.

Vad är då en GSS-T? Den enklaste förklaringen är att det är en soldat som tjänstgör på snarlika villkor som en reservofficer. Det medger en högre beredskap på de kompanier som består av GSS-T jämfört med värnpliktiga kompanier – det krävs inga politiska beslut för att aktivera förbandet.

Under de senaste två åren har vi jobbat hårt för att göra detta till en välfungerande personalgrupp inom krigsförbandet. Vi har rekryterat, repetitionsutbildat och satt samman välfungerande plutoner av våra GSS-T.

Bild, Lars Rask, GSS-T under anfall

Deras plutonchefer (och kompaniledningar) är reservofficerare. Det innebär att alla på respektive pluton tjänstgör på samma villkor, minst 20 dagar om året.
Vårt fokus i år har på skyttekompaniet varit eldöverfall och fördröjningsstrid under hösten, medan våren präglats av anfallsstrid med understöd av pansarterrängbilar. Spaningsplutonen har hunnit öva på både fast och rörlig spaning.
Mekaniker har bogserat och reparerat fordon.
Trossoldater har utbildats i sanering efter C-attack.
Sjukvårdspersonal har grupperat förbandsplats… Ja, det bedrivs helt enkelt normal militär verksamhet.

Med den gedigna värnpliktsutbildning som våra soldater har i bagaget så är det ganska enkelt att nå högt ställda utbildningsmålsättningar. och kompanier.

Soldaterna känner varandra väl och deras fysiska status testas kontinuerligt. Deras plutonchefer får truppföra plutonen minst två gånger om året och soldaterna bibehåller och utvecklar den goda kompetens som de byggt upp under värnplikten.
Många av soldaterna går ekonomiskt minus på att vara GSS-T. Så varför har de detta sidojobb? De flesta skulle nog säga att de älskar den militära gemenskapen och strukturen. De får bibehålla och utveckla militär kompetens, vilket ger dem en stark yrkesidentitet. Och även om de har ett civilt liv huvuddelen av åren så finner många en stark identitet och stolthet i att vara soldater i ett stående krigsförband.

GSS-T kan användas till många saker. Dels eftersom de har gedigna militära färdigheter, men deras civila kompetens gör dem också mer mångsidiga.

På skyttekompaniet har vi flera byggnadsingenjörer, hantverkare, företagsledare och programmerare.
En stor del av soldaterna studerar på högskola eller universitet. De ser lösningar som vi yrkesmilitärer inte ser.
På så sätt får vi det finaste av två världar: Den krigsplacerade värnpliktiges civila kompetens och yrkessoldatens högre militära färdigheter.

Samtidigt så finns det självklart stora begränsningar

Mängden materiel i bruk är redan maximerad på Livgardet, vi får låna av GU-kompanierna och andra bataljoner. Platsbristen är skriande, våra GSS-T är hänvisade till skrymslen och containrar.

Hur gör man då för att lyckas med denna personalkategori som under många år upplevts som svårhanterad? Egentligen är det inte så svårt – kompaniet har de senaste två åren drivits till största delen av en grupp unga reservfänrikar.

Det behöver finnas ett stabilt och fungerande ledarskap med befäl som upprätthåller den löpande kontakten med sina tidvis anställda soldater. Det behöver finnas förutsägbarhet i vilka förväntningar som ställs på soldaterna. Det behöver finnas kontinuitet i övningar, ledarskapet på pluton och kompani och bataljon. Det är inget svårt arbete, men det är MYCKET arbete.

Min erfarenhet är att om man behandlar människor som anställda med allt vad det innebär – rättigheter, skyldigheter, krav och förväntningar – så börjar de uppfatta sig själva som anställda.

Ovan bild 1Lars Rask, kompaniövning SIB, ovan bild 2 Lars Rask, slutövning -24)

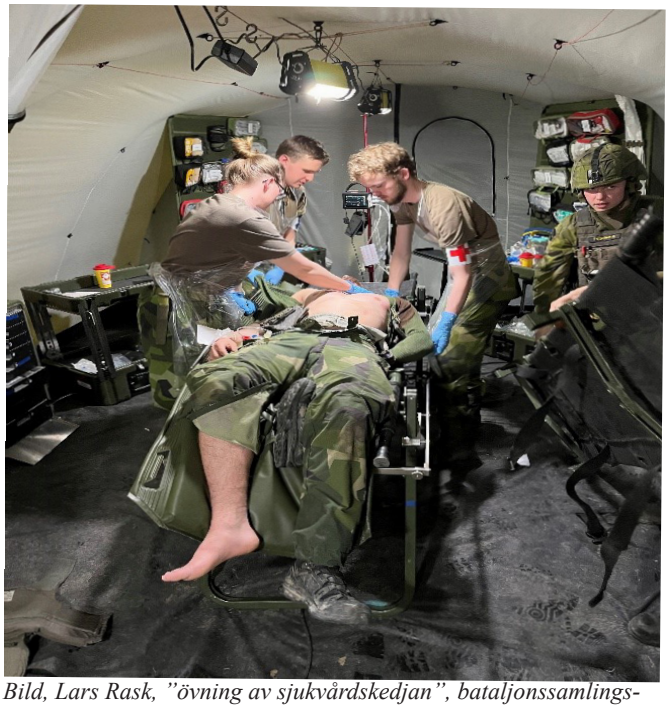
Bland GSS-T så finns det dessutom ett starkt engagemang och intresse. En GSS-T faller inte heller in i det slentrianmässiga förhållande till militär verksamhet som kan smyga sig på GSS/K.

Under det kommande året så kommer GSS-T-delen av bataljonen att växa än mer. Vi kommer fortsätta att öva plutoner och kompanier i mer komplexa övningar. Vi kommer att sätta upp ytterligare ett GSS/T-skyttekompani. Sjukvårdsplutonen ska utvecklas från ett embryo till en fungerande medicinsk enhet där den legitimerade sjukvårdspersonalen har samövat i sina krigsuppgifter.

Reparationsplutonen ska börja samövas i fält. Tänk om det lyckas?
Jag tror att det kommer att lyckas.

Avslutningsvis, ett stort tack till alla reservofficerare som med sitt engagemang och driv trycker våra plutoner och kompanier framåt.
Ett särskilt tack till ställföreträdande kompanichefen (och reservofficeren) Calle, som skänker stabilitet och långsiktighet till kompaniet. Utan reservofficerare stannar utvecklingen. Och så ett tack till bataljonsstaben som stöttat, uppmuntrat, trollat med knäna och möjliggjort bygget av krigsförbandet.

/C 123.Kompaniet kn Andreas Braw

Bild, Lars Rask, ”övning av sjukvårdskedjan”, bataljonssamlingsplats för skadade, en helt avgörande förmåga.

Bataljonen

Bataljonen har under året utvecklats väl i GRO (första året med två grundutbildningskompanier samt första plutonen med robot 58) men även tagit stora steg i utveckling avseende KRO vilket årets övningar påvisat.

Mitt mål var att vidmakthålla och befälsutbilda men vi nådde längre vilket gör mig innerligt glad.
Alla förutsättningar har inte funnits på plats men vi har genom hårt arbete, fokus och lagarbete lyckats.
Stora steg i rätt riktning har även tagits inom infanteriet med vår truppslagsanda och återupprättandet av Livgardesbrigaden.
Samarbetet måste fortsätta där vi blir kloka och starka tillsammans. Att infanteriet har sin givna plats på framtidens slagfält är härmed fastställt. Livgardesbrigaden har nu tagit befälet över gamla 12:e, numera 1:a där överstelöjtnant Jonas Landkvist leder trupperna från fronten, all lycka till C 1:a!

Hårt jobb där vi kommer att få ”gräva hårt” väntar efter sommaren men med den unika personal vi har inom brigaden är framtiden ljus! Klassiska laget före jaget gäller alla och ett inkluderande och omhändertagande ledarskap är grunden för alla chefer/ledare inom infanteriet.
Nu samlar vi kraft och anfaller med full kraft in en utmanade, spännande framtid, men först återhämtning av stridsvärdet under del av sommaren.
Avslutningsvis vill jag hjärtligt tacka alla inom bataljonen, ni är fantastiska. Mina tre år som bataljonchef är nu över vilket känns i kropp, själ men mest i hjärtat. Oerhört utmanade men underbara år, det som framförallt är etsat i mitt minne och kommer så att vara är alla ni lagkamrater, lojala, dugliga, trevliga som tillsammans valt GLÄDJEN i arbetet och kamratskap. Jag kommer aldrig glömma dessa åren, vilken ynnest att ha haft förtroendet att leda grymma 12:e, en bataljon som jag tillika nu förpassat till historien där den har en hedersplats!
Jag tillönskar alla en njutbar och välförtjänt ledighet, må sommaren vara oss nådig då vi över tid pliktskyldigt levererat. Alla från VH01 en sista gång..vi ska framåt och fortsatt utgöra en avgörande del av försvaret av riket och huvudstaden, klart slut.

//C 12.Motskbat Övlt Lars Rask

DE NORDISKA LIVGARDENA SAMARBETAR OCH UTVECKLAS TILLSAMMANS

Text och foto: Jenny Ringström/Försvarsmakten

Sedan tidigt 1960-tal har ett utbyte och samarbete skett mellan livgardena i Sverige, Norge och Danmark. I år är Sverige värd för Gardistutbytet och förra veckan genomfördes årets Operativa seminarium.

De tre Livgardena har mycket gemensamt med varandra, alltifrån traditioner till vilka uppgifter vi har att lösa. Samarbetet mellan gardena är därför av största vikt.

I år är det Sverige som är värd och förra veckan var Den Kongelige Livgarde och Hans Majestet Kongens Garde på besök på Livgardet. Det var den del av samarbetet som kallas Operativt seminarium, där aktuella frågor lyftes, deltagarna utbytte erfarenheter för att lära av varandra och diskuterade hur utbytet kan utvecklas ytterligare.

Frågor för seminariet har bland annat varit att kunna höja kvaliteten på egen högvakt, långsiktig personalförsörjning samt diskutera arbetsmetoder för att höja förbandens förmåga här och nu.

Besökarna fick även möjlighet att se hur Livgardet genomförde ett statsbesök och årets första beridna vaktparad.

De tre Livgardena har mycket gemensamt med varandra, alltifrån traditioner till vilka uppgifter vi har att lösa. Samarbetet mellan gardena är därför av största vikt.

Ställföreträdande bataljonschef på Livbataljonen, major Stefan Appehl, visade gardisterna när Livgardet genomförde den första beridna vaktparaden i år.

UTVECKLING AV SAMARBETET

Tidigare år har genomförandet bestått i att respektive nation tar emot en delegation och skickar en delegation.
För 2024 har konceptet utvecklats till att ett land står värd för samtliga moment där samtliga länder deltar.

Gardistutbytet innebär flera gemensamma aktiviteter varje år:
Chefsmöte i januari, Operativt seminarium under våren och Gardistutbytet i juni.
Vid Gardistutbytet i år är ett stort fokus på internationellt deltagande vid ceremonin under nationaldagen.

Just nu pågår också ett arbete för att se över möjligheterna att utveckla gardistutbytet för att inkludera även gemensam samövning, träning och utbildning.

Syftet är att fördjupa samarbetet och skapa ytterligare möjligheter att lära av varandra och höja förbandens förmåga.

BRIGADANPASSAD BATALJONSÖVNING

Text: Annika Gabestad
Foto: 12:e motoriserade skyttebataljonen

Officerare, anställda soldater och värnpliktiga från 12:e motoriserade skyttebataljonen har samövat i en bataljonsövning på Kungsängens övnings- och skjutfält.

Övningen skapade goda förutsättningar för slutövningen, som genomfördes i slutat av april samt för bataljonens framtid i brigaden.

Från och med i sommar ingår 12:e motoriserade skyttebataljonen i Livgardesbrigaden, som just nu är under utveckling. Överstelöjtnant Martin Johansson, ställföreträdande chef för Livgardesbrigaden (IB 1) var övningsledare under bataljonsövningen.

Officerare, anställda soldater och värnpliktiga från 12:e motoriserade skyttebataljonen har samövat i en bataljonsövning på Kungsängens övnings- och skjutfält.

Övningen skapade goda förutsättningar för slutövningen, som genomfördes i slutat av april samt för bataljonens framtid i brigaden.

Från och med i sommar ingår 12:e motoriserade skyttebataljonen i Livgardesbrigaden, som just nu är under utveckling.
Överstelöjtnant Martin Johansson, ställföreträdande chef för Livgardesbrigaden (IB 1) var övningsledare under bataljonsövningen.

VÄSSADE OCH FÄRDIGA FÖR KRIGSPLACERING

Text: Caitlin Qvist
Foto: Lars Rask & Sven Lundin/Försvarsmakten

Funktionerna tillsammans: Alla behövs för att uppnå tillräcklig effekt så snart som möjligt.
Under 12:e motoriserade skyttebataljonens slutövning i slutet av april övade värnpliktiga i Kvarn tillsammans med Dalregementet och Skaraborgs Regemente.

Syftet med övningen var att de anställda soldaterna skulle få öva i sina befattningar samt säkerhetskälla krigsplaceringsförmågan hos de värnpliktiga.

– Övningen gick bra där de värnpliktiga påvisade sin duglighet. Attityden, att aldrig ge upp, samt lagarbetet varit särskilt framträdande, säger bataljonschef överstelöjtnant Lars Rask.

Deltagare på övningen var yrkesofficerare, reservofficerare, anställda soldater och värnpliktiga som tillsammans utgjorde en spaningsgrupp, en granatkastarpluton, en reparationstropp, en robot 58-pluton och en stab.

Även deltidsanställda från bataljonen deltog samt elever som just nu utbildar sig för att få en kaptensgrad. Motståndare var anställda soldater ur bataljonen samt ”Kellys hjältar”, en styrka av pensionerade officerare som har en passion för Infanterikanonvagn 91.

MILITÄRMUSIK TILL HÄST - EN DEL AV EN SAMMANHÅLLNING OCH MOTSTÅNDSVILJA

Text: Civilekonom DHS Pär Sundquist

Militärmusik till häst vid Livgardet är en del av en fin och unik militär tradition som förenar ledning av förband med hästtjänst.

Förband leds med order, kommandon, tecken och signaler. I äldre tid utgjorde signaler en viktig del av ett förbands ledningssystem.
För att höras på långt håll och för att kunna tränga genom stridens larm och buller gavs vid kavalleriet signaler med trumpet och pukor. Signaler fanns för till exempel tapto, revelj, korum, anfall, reträtt och återsamling.

Ur detta utvecklades vid kavalleriregementena en vacker mässingsmusiktradition.

INVÄNTAR BILD

Livgardets dragonmusikkår är en av Försvarsmaktens tre professionella musikkårer.

Den består av en ledning och 30 musiker. De är heltidsanställda och har omfattande och flerårig musikalisk högskoleutbildning. På det sättet liknar de flera andra personalkategorier i Försvarsmakten med akademisk utbildning som exempelvis jurister, försvarsmaktsingenjörer, läkare, veterinärer och metrologer. Musikkåren har till uppgift att till häst genomföra ceremonier, parader och konserter. I krig och örlog löser de krigsuppgifter och kårens personal är liksom huvuddelen av Försvarsmaktens personal kombattanter.

Försvarsberedningen konstaterar i sin delrapport Kraftsamling (Ds 2023:34) att det är viktigt att så långt det är möjligt upprätthålla kulturverksamhet i händelse av krig. Kulturlivet är en motståndskraft i sig.
Ett livaktigt och fritt kulturliv är en kraft för sammanhållning och motståndskraft och därmed viktigt för vår motståndsvilja. Musikkårerna är en del av det samlade musiklivet i Sverige.

Försvarsberedningen uttrycker sig i slutbetänkande Stärkt försvarsförmåga (Ds 2024:6) positivt om försvarsmusikens betydelse. Försvarsberedningen föreslår till och med att överväga att försvarsmusiken tillförs en värnpliktig försvarsmusikkår i Norrland. Om det blir verklighet skulle militärmusiken i Sverige bestå av tre musikkårer med professionella musiker, en musikkår med värnpliktiga musiker och 25 musikkårer med frivilliga musiker inom Hemvärnet.

Livgardets dragonmusikkår för i detta sammanhang en stolt och viktig musiktradition vidare.

PROTOTYP FÖR NYA PARADHJÄLMEN KLAR

Text: Jenny Ringström,
Digital bild: Svekon/Försvarsmakten

Försvarsmakten har tagit nästa steg i utvecklingen av den nya paradhjälmen. Just nu genomförs de sista designstudierna och hållbarhetsberäkningarna, och en färdig prototyp samt bild på hur hjälmen kan se ut finns på plats.

– Det är en helt ny och unik produkt vi tar fram och vi har prioriterat att den blir säker och så korrekt utseendemässigt som möjligt, säger regementsceremonifficer Hans Augustin.

Utvecklingen av en ny och säker paradhjälm för ridning har pågått med full kraft sedan sommaren 2023. Den nya hjälmen ska användas vid parad till häst, till exempel beriden vaktparad och beridna eskorter. Arbetet med paradridhjälmen går nu in i nästa fas och det finns en godkänd prototyp som är framtagen för att vara en långsiktigt hållbar lösning. När detaljkonstruktionsarbetet är färdigt påbörjas tillverkning med tester och verifiering.

– Hjälmen kommer vara på plats och färdig att använda tidigast våren 2025 – men då gäller det att allt går i lås. Målet har varit att skapa en hjälm som kan hålla in i framtiden, säger major Hans Augustin, regementsceremonifficer vid Livgardet och projektledare för projekt Paradridhjälm.

Under det gångna året har alla inblandade arbetat hårt för att skapa en ny hjälm som uppfyller alla tillämpliga säkerhetskrav men också är så lik original-paradhjälmen som möjligt och är så korrekt som möjligt i utseende och utformning.

– Det här är en komplicerad process. Det är en helt ny och unik produkt vi tar fram och vi har prioriterat att den blir bra och rätt. Vi är mycket nöjda med den produkt vi nu går vidare med, säger major Hans Augustin.

Bildtext:
Den nya hjälmen kommer att bli lik den gamla paradhjälmen. De digitalt skapade bilderna är inte exakta utan en skiss och målbild. De visar de två alternativ som nu är valda att gå vidare med, där hjälmen till höger är huvudalternativet man arbetar med.

Hjälmen kommer att förses med de kännetecken som vi är vana att se, till exempel pik eller plym. De är i grunden utvecklade från moderna ridhjälmar med Mips-teknologi.

Många avvägningar under utvecklingen

Under arbetet med utvecklingen av en ny hjälm har många avvägningar behövt göras. Bland annat gjordes inledningsvis undersökningar som ledde fram till slutsatsen att den gamla paradhjälmen inte går att bygga om så att den blir tillräckligt säker för ridning enligt Arbetsmiljöverkets krav.

Under hösten har utvecklingsarbetet kretsat kring teknisk specifikation och ritningar – alltså konstruktionsarbete med systemmålsättningar och tekniska beskrivningar. Det genomfördes en teknisk utredning kring vad hjälmen ska klara av och inte.

– Många frågor kring hjälmens utformning har varit i fokus.
Till exempel har en utmaning varit hur frågan om hjälmens pik och plym ska lösas på ett säkert sätt för att inte riskera skada vid fall från häst, säger Hans Augustin.
(Bild till vänster.)

Under processen har Försvarsmakten också fört dialog med Arbetsmiljöverket för att se till att hjälmen får rätt typ av säkerhets- och ridhjälmsstandard utifrån kraven som är ställda, och en standard som är anpassad för verksamheten den ska användas för.

– Det finns många parametrar att ta hänsyn till i den här processen och för att få en så bra hjälm som möjligt som är säker och kan hålla över lång tid har vi velat vända på alla stenar, säger Hans Augustin.

– Den nya hjälmens formspråk kommer vara sådant så att folk känner igen sig. Nu ska vi fortsätta arbeta för att förhoppningsvis ha hjälmen på plats till nästa vår, men då gäller det att processen går som på räls, precis som tänkt, säger Hans Augustin.

Chefen Livgardet, överste Gustaf Dufberg kommenterar:

”Det är mycket glädjande att vi nu har en design på en hjälm som kommer ge både skydd för våra medarbetare och sprida den glans av Livgardet som den ska göra. Jag förstår att väntan kan kännas lång, men nu vet vi att det finns ljus i tunneln.”

Fakta Paradhjälm - Paradridhjälm

Den nya paradhjälmen heter Paradridhjälm för att särskilja från den tidigare hjälmen och för att tydliggöra att den är såväl en paradhjälm som en säker ridhjälm.
Den gamla paradhjälmen kommer att vara kvar och användas vid alla parader som genomförs till fots i paraduniform modell 1895.

Fakta Bakgrund:

Arbetsmiljöverket har meddelat att paradhjälmarna Försvarsmakten använder vid beriden statsceremoniell verksamhet har säkerhetsbrister.
Försvarsmakten kommer därför inte att använda de tidigare paradhjälmarna vid beriden verksamhet mer. Beslutet är taget av chefen för Livgardet i samråd med Försvarsstaben.
Tills den nya säkra paradridhjälmen är på plats rider Försvarsmakten fortsatt i en svart ridhjälm med MIPS-skydd (rotationsskydd) vid beriden statsceremoniell verksamhet.

SWEDINT UTBILDAR OFFICERARE I NATOS PLANERINGS-METOD FÖR MARKTAKTISKA OPERATIONER.

Text: Jan Gustafsson och Caitlin Qvist Foto: Caitlin Qvist/Försvarsmakten

– Som fullvärdig Natomedlem är det mycket viktigt att vi genomför utbildning inriktad på Natos sätt att arbeta, säger major Peter Almström på Swedint. Våra officerare måste ha kunskaper och färdigheter att delta i Natos planeringsprocesser.

Peter Almström är kurschef för NLTPC, som står för NATO Land Tactical Planning Course. Det är en kurs som Swedint håller för att utbilda i Natos planeringsmetod för marktaktiska operationer.

Kursen genomförs tre gånger per år och den har hittills varit ett samarbete mellan Swedint och Headquarters Allied Rapid Reaction Corps (HQ ARRC).
Kursen som genomfördes i april i år genomfördes för första gången av NATO Rapid Deployable Corps Spain (NRDC-ESP) Därefter kommer HQ ARRC leverera kurserna 1-12 juli samt 25 november-6 december.

Under tio intensiva dagar ges kursdeltagarna på NLTPC tillfälle att förstå, bygga kunskap om och färdigheter i att hantera större förbandsformationer och förmågor än senaste tjugo åren.

Kursen genomförs i ett scenario som simulerar en Natokårs anfall mot en likvärdig eller nära likvärdig motståndare i nordöstra Europa och eleverna kommer från Sverige, Finland samt olika delar av Nato.

Kursen avslutas med att eleverna levererar en så kallad ”decision brief” till den befälhavande generalen för den Nato-kårstab som instruerar på kursen. Här genomförs även en diskussionskväll på mässen med generalen som delar med sig av sina erfarenheter av operationsplanering.

– Det som är utmanande på kursen är att lära sig att på kort tid, i en multinationell miljö, kunna ta fram en plan för en anfallsoperation, där man leder en armékår med 50 000 – 100 000 soldater mot en likvärdig eller nära likvärdig motståndare, säger Peter Almström.

Bildtext:
– Det mest utmanande och spännande är att vi är officerare från många olika nationer med skilda bakgrunder, mångsidiga språk och olika synsätt att förhålla sig till, säger överstelöjtnant Annelie Olausson, deltagare på NLTPC- kursen.

MED ÖNSKAN OM EN FIN SOMMAR!

Vill du gå med i Livgardets kamratförening?

Gå in på www.livgardetskamratforening.se

Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem skriven på samma adress som medlemmen